

Mangel, som overmaade let vil kunne rettes ved en senere Behandling. — Jeg udtalte ved 1ste Behandling, endstjøndt jeg vel saae det Betænkelige, der var ved, at man maatte have en saadan Bestemmelse eller en lignende som den, der af Udvalget er foreslaaet, og som bestaar deri, at der hvert tredje Aar skal finde et grundigt Efterfyn Sted. — Jeg tror, at det ikke alene er Alt, hvad man kan forlange over for Rjedeleierne — i Preussen finder et saadant Efterfyn kun Sted hvert sjette Aar — men jeg frygter endog, at det er noget mere, end man strengt taget kan forlange; men jeg skal ved denne Leilighed ikke udtale mig videre derom. — § 21 om Betalingen forekommer mig vanskelig at bringe i Overensstemmelse med § 16, i det Mindste saaledes, at et billigt Resultat kommer ud. Der staar nemlig i § 16, at Efterfynet foretages af en efter Reglerne i § 9 udnævnt Sagkyndig, men der staar i § 21, at naar Efterfynet forlanges foretaget paa den Maade, skal Betalingen udredes af Statskassen. Det forekommer mig saaledes, at det bestandig vil staa i Gierens Magt at bestemme sit Efterfyn foretaget paa en saadan Maade, at Statskassen kommer til at betale det. — Det, der blandt de Bemærkninger, som jeg har tilladt mig at fremsætte, ligger mig mest paa Hjerte, er, at man ikke ganske ser bort fra Tilfynet med Pasningen, og derfor skal jeg i den Henseende tillade mig endnu engang at anbefale det høie Thing, at det lille Endringsforslag under Nr. 3 a, ikke vedtages.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Estrup): Den skal blive meget kort. Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Ryser) har vistnok Ret i, at man kunde have indskrænket sig til at foreslaa de første 10 Linier af § 15 flettede, og lade den 11te blive staaende; men der er den lille Ulempe derved, at den 11te Linie, der blev staaende, saa let kunde have ført til gennem Anordning at paabyde affurat det Samme, som de 10 flettede Linier i Loven nu gjøre, og saa vilde man have staaet affurat ligesom med § 15 i sin Helhed. — § 21 vil, naar Udvalgets Forslag bliver vedtaget, komme til at lyde paa, at Efterfyn efter § 16, foretaget af en særlig Synsmand, betales med 6 Kr. af Statskassen, hvorimod den første Del af Paragrafen, som siger, at Statskassen skal have en Sportelbetaling af 4 Kr., naar Statens Embedsmand, Arbeidsinspektøren, foretager det, gaar ud. Det er klart nok, at, naar Udvalgets Forslag i sin Helhed vedtages, saa bortfalder fuldstændig Betalingen af 4 Kr. til Statskassen for en Arbeidsinspektørs Efterfyn, medens Betalingen til en særlig Synsmand af 6 Kr. bibeholdes, men vel at

mærke, saaledes, at den udredes af Statskassen; altsaa i intet af Tilfældene, vil Vedkommende komme til at betale Noget for Efterfynet.

Justitsministeren (Klein): Efter at det høie Landsthing havde vedtaget at henvide denne Sag, som det tidligere har gjort til Gjenstand for en nøiere Overveielse og Prøvelse, til et Udvalg, uagtet det kun var saa Punkter, der vare komne ind i det, efter at det ærede Landsthing sidst havde behandlet Sagen, kan jeg ikke mindet end i høi Grad paafjønne den Juristighed, hvormed det meget ærede Udvalg har arbeidet, og jeg tillader mig dertil at sige den Bemærkning, at jeg er Thingets høitærede Formand meget forbindelig for, at han saa hurtig har sat Sagen paa Dagsordenen. Uagtet det i flere Henseender var mig noget generende at møde her i Dag, og uagtet jeg navnlig ikke havde faaet Tid og Leilighed til at tilveiebringe de Dplysninger, jeg maa anse for nødvendige, efter at jeg først sent i Fredags Aftes var bleven bekendt med, at det ærede Udvalg havde afgivet sin Betænkning, og at Sagen skulde til Forhandling her i Dag, vilde jeg dog ikke fra min Side gjøre nogen Vanskelighed imod Sagens Foretagelse. Jeg gjør imidlertid disse indledende Bemærkninger som en Begrundelse af, at jeg paa flere Punkter er nødsaget til at forbeholde mig yderligere Udtalelser ved Sagens 3die Behandling. Dette gjælder da navnlig det Forslag, det ærede Udvalg har stillet under Nr. 1 til § 1, et Forslag, som angaar Lovens Omraade, og der som Følge deraf ogsaa kan blive af en overordentlig stor Betydning. Saaledes som Forslaget foreligger nu, vilde jeg, hvis jeg i dette Dilemma skulde udtale mig derom, maatte sige, at det var mig umuligt at gaa ind paa det eller overhovedet paa en Lov, hvis første Paragraf lød saaledes. Jeg antager det imidlertid for at være muligt at saae de Vanskeligheder, som med Hensyn til dette Punkt synes at stille sig i Veien, ryddede tilside; men, som sagt, det har ikke været mig muligt at staffe de Dplysninger tilstede fra de Sagkyndige, hvorpaa Justitsministeriet maa støtte sig, og som ere aldeles nødvendige for, at jeg eventuelt kunde overtage Ansvaret for Loven og dens Gjennemførelse. Jeg vil tillade mig med Hensyn til dette Forslag at gjøre det ærede Thing opmærksomt paa et Par Punkter. Dette Lovforslag, som her paa tredje Aar er under Forhandling, er bestemt til at træde i Stedet for Loven af 12te April 1851 om Tilfyn med Dampkedler. Der findes i dettes første Paragraf en nærmere Bestemmelse om, hvilke Dampkedler der overhovedet skal være et offentligt Tilfyn undergivet. Ligesom i det forelagte Lovforslag er der Spørgsmaal ikke blot om Dampkedler, der forsyne Dampmaskiner, men ogsaa om Dampkedler, med Hensyn til hvilke dette ikke gjælder, med andre Ord, med Hensyn til Dampkedler, der bruges som sær-